

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til ministeren for sundhed og forebyggelse om privatisering af sygehuse.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 08.10.2008).

Kl. 13:03

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven. (Redegørelse for samfundsansvar i større virksomheder).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 08.10.2008).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Forslaget, som vi her skal behandle, er en del af regeringens samlede handlingsplan for CSR, også kaldet Coporate Social Responsibility på nydansk.

Samfundsansvar kan efter vores opfattelse faktisk gå hen og blive et helt brand for Danmark. Vi er et land, der på alle måder er velfungerende. Vi er et land uden korruption, vi har politisk stabilitet.

CSR kan også blive et salgspareparameter for danske virksomheder. Goldman Sachs har lavet en undersøgelse, der viser, at det, at man tager CSR-ansvar, samfundsansvar, faktisk også kan give en bedre bundlinje for virksomhederne. Så der er også et økonomisk incitament dér.

I andre lande, i hvert fald bl.a. i Sverige, er de allerede nået længere, end man er i Danmark, og

derfor synes vi fra Venstres side, det er godt, at regeringen nu med den samlede handlingsplan og med det her forslag specifikt er med til at sætte yderligere skub i processen også her i landet.

I Danmark er vi kendt for kvalitet. Det gælder inden for fødevarer, og det gælder inden for design, miljø, energiudstyr, arkitektur osv. Men kvalitet er ikke kun selve produktet, det er også, hvordan produktet bliver udført, herunder de arbejdsvilkår, der er, altså hvordan man undgår børnearbejde, eller hvordan man undgår en unødigt miljøbelastning osv. Og der er en stigende befolkningsmængde, både i Danmark og rundt omkring i verden, som faktisk gerne ser, at de her ting bliver taget alvorligt, og som også er i stand til og gerne vil betale en smule mere for at sikre sig, at den her kvalitet i processen er i orden.

Jeg tror ikke på, at forslaget her vil forhindre eksempelvis børnearbejde eller en unødigt miljøbelastning, men jeg tror faktisk, at det vil være med til at sætte fokus på det problem, og at det er med til at sende et signal om, at dansk erhvervsliv tager det her alvorligt.

Der er tale om en fleksibel ordning. Eksempelvis skal man ikke lave en dobbeltrapportering, hvis man allerede laver en anden form for rapportering på det her område, men der kan man så blot henvide til de rapporteringer inden for bæredygtige rapporter, som man laver. Der skal selvfølgelig være en balance mellem den effekt, som det har, og den indsats, som man gør, så man selvfølgelig også undgår unødige administrative byrder. Derfor omfatter forslaget også de 1.000-1.100 største virksomheder i Danmark, som må antages at være dem, der har den største berøringsflade ude omkring i verden.

Danmark er og skal som samfund være et sted, hvor man tager ansvar. Det gør vi internationalt, det gør vi i EU, i NATO. Vi skal tage miljø- og klimaansvar, og det kulminerer jo så til næste år med den store konference. Vi har en effektiv ulandsbistand, og så skal vores virksomheder også være med til at vise, at vi i erhvervslivet tager ansvaret på os, når det gælder socialt ansvar, i forhold til underleverandører, børnearbejde og miljøbelastninger.

Så derfor synes vi faktisk, at forslaget her som en del af den samlede handlingsplan fra regeringen er ganske fornuftigt; det sender et signal om, at vi tager tingene alvorligt, og derfor støtter Venstre forslaget.

Formanden:

Ja tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:06

Frank Aaen (EL):

Lad mig starte med at sige, at jeg synes, at det er et rigtig godt forslag, og jeg er også enig i begrundelsen fra Venstres side om, at det ikke alene er med til at forbedre forholdene for folk ude i verden, men jo også kan være fremmende for dansk erhvervsliv. Det er alt sammen ganske udmærket.

Jeg har så bare et spørgsmål: Hvordan kan det være så godt i dag, når vi sidste år, da vi behandlede Enhedslistens forslag om helt nøjagtig det samme, kunne høre fra Venstres side, at det ikke var et forslag, man kunne støtte? Det var bare administrativt bøvl, og det ville man ikke have med at gøre. Hvad er der sket siden da?

Jeg gentager: Vi er glade for udviklingen, men det kunne da være interessant for befolkningen at vide, hvad der er sket siden da.

Kl. 13:06

Kl. 13:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:07

Jacob Jensen (V):

Det, der er tale om i forslaget fra regeringens side, er, at vi går ind og sender et signal om, at det her er noget, som vi gerne vil tage alvorligt, men at vi også gør det så fleksibelt, at vi undgår den form for dobbeltrapportering og undgår den form for unødige administrative byrder, som hr. Frank Aaen også henviser til.

Jeg er da glad for hr. Frank Aaens opbakning til forslaget. Men jeg vil så også gerne sige, at det her jo kun er en lille del af den samlede CSR-handlingsplan fra regeringens side. Den er dog specifikt målrettet mod virksomhederne, men der er jo mange andre ting, som kommer efterfølgende i handlingsplanen.

Så det, at vi laver det som en fleksibel og fornuftig ordning, i forhold til at man får fremmet og sendt signalet om, at det her er noget, vi tager alvorligt, synes vi faktisk er ganske positivt. Og så skal det altså ses som en vigtig del af en samlet handlingsplan fra regeringens side.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en yderligere kort bemærkning.

Frank Aaen (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at det her kun er en del af det, der skal til. Der skal mere til end det her, og jeg ser frem til, at der kommer mere fra regeringen på det her område, helt sikkert.

Men det, jeg spurgte til, var jo ikke, om det her var nok, for det er det ikke, det er bare et skridt på vejen. Det, jeg spurgte til, var, hvordan det kan være, at Venstre bare sidste år sagde, at det her var administrativt bøvl, man ikke ville pålægge virksomhederne. Og nu kan vi høre en meget rosende og ganske udmærket og meget fin fremlæggelse af tingene som værende et skridt på vejen. Hvad er der sket siden da? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 13:08

Kl. 13:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:08

Jacob Jensen (V):

Nu skal jeg blankt indrømme, at jeg ikke i detaljer kan huske Enhedslistens forslag fra sidste år. Men jeg kan i hvert fald i spørgsmålet høre, at vores begrundelse dengang var, at der i forslaget fra Enhedslisten lå netop øgede administrative byrder, som ikke ville give den effekt, som vi gerne ville efterspørge. Derfor synes vi faktisk, at det forslag, der ligger her, er ganske fornuftigt. Det åbner op for, at man kan gøre det her. Der er i øvrigt rigtig mange virksomheder i Danmark, der allerede fører en CSR-politik. Man kan faktisk bruge det her i en frivillig ordning, en fleksibel ordning, som ikke giver unødige administrative byrder, men hvor man faktisk kan høste frugterne. Man kan – det er selvfølgelig det, der er hovedbegrundelsen – få taget det sociale ansvar rundtomkring i verden, men man kan faktisk også i en markedsføringsmæssig sammenhæng gå ind og signalere, at dansk erhvervsliv tager det her på sig.

Så vi får sådan set det gode fra begge sider. Det er derfor, vi støtter forslaget, som det ligger her.

Kl. 13:09

Formanden:

Tak til hr. Jacob Jensen. Så er det hr. Jens Christian Lund som ordfører.

Kl. 13:09

(Ordfører)**Jens Christian Lund (S):**

Jeg vil gerne starte med at sige tillykke til ministeren med det nye job. Det bliver ikke let. Der er vel ingen, der er i tvivl om, at det ikke går så

godt med økonomien i verden, og at det bestemt ikke går godt med økonomien i Danmark. Jeg vil gerne sige, at en af de ting, som jeg håber at ministeren har lært af det her, er, at fundamentalisme ikke er rart, og at fundamentalisme – uanset om den er religiøs eller kun en fuldstændig underkastelse af markedskræfterne – ikke går i dette land. Det håber jeg at ministeren vil erkende og gøre noget ved.

Årsregnskabsloven er en vigtig ting og et styringsredskab. Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at vi i Socialdemokratiet ikke altid har været utrolig begejstret for det, der er sket med årsregnskabsloven. Specielt var det helt galt, da vi havde de meget berømte lovforslag L 50 og L 51, som den tidligere minister var meget begejstret for.

Jeg havde derfor på vores vegne håbet, at ministeren var blevet mere opmærksom på, at ikke alle opererer perfekt i et frit og ukontrolleret marked. Men jeg må sige, at det her lovforslag, som er en del af årsregnskabsloven, skal vi nok bakke op om, fordi det bestemt er en god ting at få nogle regler for samfundsansvar. Det er fint, og det er væsentligt, at vi skal have den her lov, og vi anerkender ministerens tilskyndelse til de der 1.000 større virksomheder om, at de skal forholde sig aktivt til at løse samfundsmæssige udfordringer.

Jeg vil sige til ministeren, at på sigt mener jeg dog, at der er en række ting, som også den tidligere debat mellem Venstre og Enhedslisten viste at vi skal have arbejdet på at få gjort noget mere ved: kontrol og revision. Det er imidlertid væsentligt, at virksomhederne forholder sig til emner som menneskerettigheder, sociale forhold, miljø, klima, bekæmpelse af korruption osv. Selvfølgelig ved jeg, at vi har det rimelig godt i Danmark, men der har da tidligere været nogen, som nok har overspillet deres rolle.

Så understreger ministeren i forslaget jo meget frivilligheden, og det blev understreget med megen overbevisning i stemmen. Det kan godt være et tvivlsomt signal. Vi opfordrer klart til, at alle virksomheder udarbejder et regnskab med samfundsansvar. Vi finder det afgørende, at Danmark på det område er foran andre lande, såsom Frankrig og England.

Der er i loven, som jeg læser den, nogen usikkerhed om revisorernes ansvar. Det mener jeg også vi skal have afklaret i udvalgsarbejdet. Der er også usikkerhed om, hvordan revisionen skal sidestille fremskridtsrapporter og reglerne her for samfundsansvar. Så der er rigtig mange ting.

Jeg vil dog her til sidst nævne for ministeren, at som det er bekendt for ministeren, har der været et interparlamentarisk udvalgsmøde her i efterårsferien, hvor bl.a. alle disse ting med økonomiske kriser blev drøftet. Der blev vedtaget en resolution om emergency items. Jeg skal nok lade være med at bede ministeren om at kommentere den her i dag, men jeg vil sikre mig, at ministeren får nogle spørgsmål, og jeg vil gerne have ministerens vurdering af de anbefalinger, der er kommet fra parlamentsmedlemmer i hele verden. Der er en række ting, som jeg synes det er vigtigt at ministeren også får ført ind i den danske lovgivning.

Afslutningsvis vil jeg sige som tidligere, at vi støtter loven. Der er en række ting, som vi gerne vil have afklaret i udvalgsdrøftelserne, og der vil komme et antal spørgsmål til ministeren. Ministeren må erkende, at der er nogle ting, som kunne have været opstrammet i årsregnskabsloven. Ministeren kan f.eks. gå tilbage og læse nogle ganske få linjer, der dengang var i den ret store betænkning til L 50 og L 51. Men vi støtter.

Kl. 13:14

Formanden:

Tak til hr. Jens Christian Lund. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger, og næste ordfører er fru Colette L. Brix.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Lovforslaget kan synes sympatisk. CSR, eller virksomhedernes samfundsansvar, som vi kalder det på dansk, tror jeg alle kan støtte. Det er lidt ligesom solskin og forår.

Vi har tidligere i Folketinget og i udvalgene haft debatter om nødvendigheden af lovgivning og om, hvor meget vi skal blande os i, men man skal jo altid overveje den vigtige afvejning mellem værdien af de indgreb, vi laver, og målet. Regeringen vil gerne bøvelte til livs og gøre det nemmere og lettere at drive virksomhed. Det står i høj grad på Dansk Folkepartis dagsorden, men det er ikke nogen hemmelighed, at vi ikke synes, at regeringen er nået langt nok.

Dansk Folkeparti er bekymret for, at forslaget rent faktisk vil være med til at gøre virksomhedernes arbejde med samfundsansvar til en irritationsbyrde, som ikke står mål med gevinsten. Med forslaget bliver det obligatorisk for landets virksomheder at skrive om CSR i forbindelse med deres regnskaber. Hvis man ikke har en politik for samfundsansvar, skal det også stå der, at man ikke har nogen. Det eneste, regeringen

får ud af dette lovforslag, er, at journalister kan se, om der er nogen af de der ca. 1.100 virksomheder, som ikke har en politik for samfundsansvar, der kan hænges ud.

Dansk Folkeparti vil meget gerne en anden vej. Vi vil opmuntre virksomhederne til frivilligt at arbejde med samfundsansvar, hvor det nytter, og sætte ind, hvor det virker. Det vil have langt større effekt at arbejde med, hvordan man fremskynder mere uddannelse og bedre ledelse hos de underleverandører, f.eks. i Asien og Kina, som ikke overholder f.eks. menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, og hjælpe landene med at indføre teknologi og viden, der kan mindske forureningen og beskytte miljøet.

Det vil ikke have den ønskede effekt, at virksomhederne skal afrapportere en masse i deres årsregnskaber. De største af vores virksomheder arbejder seriøst med samfundsansvar og afrapporterer også dette bl.a. i deres årsregnskaber, på hjemmesider osv., så her vil lovforslaget ikke betyde noget, og de virksomheder, som ikke har nedskrevet en politik, vil blive presset til det, men mere får man heller ikke ud af det.

Lovforslaget her overrasker mig meget, da Dansk Folkeparti og regeringen faktisk indgik en aftale i april måned om virksomhedernes samfundsansvar i forbindelse med udmøntningen af reserven til iværksætter- og innovationsinitiativer. Her blev der afsat 17,5 mio. kr. i 2008, 2009 og 2010 til at fremme arbejdet med virksomhedernes samfundsansvar på frivillig basis. Det skulle ske ved indsamling af viden, inspiration og hjælpeværktøjer til virksomhederne, så virksomhederne lettere kunne indarbejde en politik for samfundsansvar i deres forretning. Men Dansk Folkeparti ønsker ikke at trække nye administrative byrder ned over hovedet på 1.100 virksomheder i form af nye krav i årsregnskabsloven.

Et andet problem, som vi i Dansk Folkeparti frygter, er, at disse byrder inden længe drypper længere ned i årsregnskabsloven, så resten af virksomhederne også omfattes af kravet om afrapportering og samfundsansvar.

Til sidst en kort kommentar om de administrative byrder. Jeg synes, det er bekymrende, at regeringen i lovforslaget ikke har sat omkostninger på i kroner og øre. Det er altså et nødvendigt redskab her i Folketinget for at arbejde med byrderne. I lovforslaget tales der om de 180 virksomheder, som ikke har nedskrevet en politik for samfundsansvar, og det vurderes, at ca. 70 virksomheder ikke har en politik for samfunds-

ansvar. For en virksomhed, som ikke har en CSR-politik, tager det i gennemsnit 4.000 timer, at udarbejde en politik for samfundsansvar – det er ifølge bemærkningerne – og med en timepris på bare 400 kr., hvilket er meget lavt sat for sådan et arbejde, er der tale om en administrativ byrde på 1,6 mio. kr. pr. virksomhed. Afrapporteringen i årsregnskabsloven kræver tilsvarende byrder, så for en enkelt virksomhed løber omstillingen altså op i millioner af kroner.

Med disse bemærkninger vil jeg meddele, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak. Og der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:19

Frank Aaen (EL):

Det var, fordi jeg ikke helt kunne forstå argumentationen imod. Det er en administrativ byrde, siger ordføreren, men jeg hørte også meget pæn tale om, at det er godt, hvis virksomhederne har et socialt ansvar og tager det alvorligt.

Det her lovforslag går ud på, at virksomhederne kan skrive: Vi har taget det alvorligt, for vi har gjort det og det og det. Det tror jeg ikke er nogen administrativ byrde, for de bør jo vide i forvejen, hvad det er, de gør. Hvis de ikke gør noget, kan de jo bare skrive, at de ikke gør noget, og så er der jo ikke nogen administrativ byrde i det.

Det er rigtigt, at der så er kommet et pres på virksomhederne, for at de skal gøre noget. Er det det, Dansk Folkeparti er imod: At man presser virksomhederne til at gøre noget for at tage deres samfundsmæssige ansvar alvorligt?

Kl. 13:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:19

Colette L. Brix (DF):

Vi synes, det er helt i orden, at man ad frivillighedens vej har en CSR-politik, og det er der rigtig, rigtig mange virksomheder i Danmark der har; selv mange af de små virksomheder har allerede en CSR-politik. Så det er helt på plads. Det er ikke noget problem for os.

Det, der er et problem, er det pres, at man også skal ind og fortælle, at man ikke har en CSR-politik, og at man ikke ønsker den, for der er jo ikke nogen, der ved, hvorfor firmaet ikke ønsker den. Der kan være mange gode årsager til, at man ikke lige i dag ønsker at bruge 6.000 timer på en revisor, der skal sidde og hænge i

ens administrationskontor for at lave en CSR-politik. Det kunne være, man ville det senere, men det kan man nok godt selv finde ud af som virksomhed. Jeg tror på, at de godt selv kan finde ud af det; det har det jo vist sig at de godt kan. Så det er der, vi presser på, det er lige præcis på det punkt: Det er ikke frivilligt mere.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Frank Aaen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:20

Frank Aaen (EL):

Jo, desværre, kan man sige, er det jo frivilligt. Vi har bare det krav, at hvis man så fravælger at have et ansvar og tage det alvorligt, skal man skrive, at man ikke tager sit ansvar alvorligt.

Det er altså åbenbart det, Dansk Folkeparti er imod, og det synes jeg egentlig er mærkeligt, hvis man roser, at flere og flere virksomheder tager deres sociale ansvar alvorligt, og man synes, det er en god idé. Hvorfor skal vi så ikke bare bede dem, der fravælger at gøre det, om at skrive i deres regnskab, at det har de fravalgt? Det synes jeg altså er en underlig begrundelse for at afvise forslaget. Det må jeg indrømme.

Kl. 13:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Colette L. Brix (DF):

Jeg må sige til hr. Frank Aaen, at der ikke er noget underligt i det. Hvorfor i alverden skal man i årsregnskabet oplyse, at man ikke har en CSR-politik? Hvorfor skal man det? Det skal da være det positive, der skal med i årsregnskabet. Lad dog for pokker dem, der gerne vil, komme med de årsregnskaber ad frivillighedens vej, lad dem afrapportere deres hjemmesider, og hvad de ellers har på det her område. Men man skal da ikke ind og fortælle, at man ikke har det, for så varer det jo ikke ret længe, før man også skal fortælle, hvorfor man ikke har det. Aldrig nogen sinde! Ad frivillighedens vej kommer man længst.

Kl. 13:21

Formanden:

Ja tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til fru Colette Brix. Så er det hr. Steen Gade som ordfører.

Kl. 13:22

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Det er jo meget fornuftigt og nødvendigt at få en lovgivning om samfundsansvar, så vi er positive

og har også i længere tid efterlyst, at vi fik sådan en lovgivning her i Danmark. Så derfor synes jeg, at det er godt, at der nu kommer et forslag fra regeringen, og jeg kunne måske koge mit indlæg ned til en meget lille sætning – men jeg vil ikke gøre det. Den lille sætning er, at jeg sådan set tror, at jeg er ganske uenig med den tidligere taler fra Dansk Folkeparti, som jo ville stemme imod det her forslag. Det viser måske, at der er en hel del godt i det.

Det gode er, at vi nu får en lovgivning, som forpligter alle større virksomheder til at melde ud til omverdenen, hvordan de ser på deres samfundsansvar. Det handler altså om hensynet til menneskerettigheder, det handler om sociale forhold, miljø, klima og korrupsion. Det tror jeg er et meget vigtigt signal. At store dele af erhvervslivet er enige, beviser en udgivelse, som Dansk Industri har lavet. I Indsigt nr. 5, den 13. marts, redegør de for en undersøgelse, som viser, at mere end syv ud af ti virksomheder stiller sociale og miljømæssige krav til deres leverandører, der er mere vidtgående end lovgivningen – mere vidtgående end lovgivningen – og at virksomhederne angiver, at udbyttet af det her er bedre produktkvalitet, altså at de sådan set får flere penge i kassen ved at have det her. Det understreger for mig nødvendigheden af at lave lovgivning. Det understreger for mig også, at vi faktisk burde gå skridtet fuldt ud og sige, at det ikke skal være frivilligt, at det er en pligt.

Jeg er da sådan set lidt enig med fru Colette Brix fra Dansk Folkeparti i, at når vi ikke kan få frivillighed, fordi regeringen ikke vil, er det da bedre, at netop de største virksomheder bliver hængt lidt ud i medierne for, at de ikke har sådan en politik. Vi snakker jo ikke om små virksomheder.

Det andet, jeg vil sige, er: Hvad vil regeringen så gøre for de små og mellemstore virksomheder? Hvordan vil regeringen hjælpe dem til også at gøre det? Jeg tror ikke, at vi skal lovgive nu i forhold til dem, men der er jo rigtig mange af dem, der meget gerne vil ind på det her marked, fordi der er mange penge at tjene ved det, fordi det er fornuftigt, og fordi de gerne vil påtage sig et ansvar. Så mit spørgsmål er: Hvad vil regeringen gøre for de virksomheder, som ikke er tvunget ind i den her lovgivning? Jeg mener, at de små og mellemstore virksomheder skal have rådgivning og hjælp.

Så er der diskussionen om, om man kan sige, at det her er niveaumæssigt godt nok, om det er gennemsigtigt nok, og der vil jeg sige, at jeg sy-

nes, at det er for løst i kanten. Nu har FN haft sit koncept, Global Compact, i mange år. Vi har FN's Global Reporting Initiative, så vi har alt, hvad vi kan knytte det an til, og mit forslag vil være, at vi knytter det an til de internationale modeller, der findes om, hvordan man skal afrapportere. Og det har vi tænkt os at arbejde videre med i udvalget. Vi har tænkt os at stille ændringsforslag, for jeg synes faktisk, at dansk erhvervsliv skulle være i front på det her punkt. Det kommer vi ikke med det her lovforslag. Vi vil have nogle, der ligger betydeligt foran os, og vi vil have nogle, der ligger noget foran os. Vi vil ikke ligge i bunden af den internationale klasse, men vi vil ikke få det ud af det, som hr. Jacob Jensen sagde om branding af dansk erhvervsliv. Næ, vi kommer vel knap nok på niveau med Sverige, vi kommer vel knap nok på niveau med en række andre lande i Europa. Så vi får ikke en speciel dansk branding.

Skal vi have en dansk branding, må vi lade være med at lade det være frivilligt, knytte det til FN's Global Compact og udbygge det med rådgivning til mindre virksomheder samt, synes jeg, knytte det sammen med også at lave en vagthund i offentligheden, f.eks. DanWatch, som laver et fremragende arbejde. Hvorfor er de ikke på finansloven? Hvorfor får de ikke 2 mio. kr. eller 3 mio. kr. om året – det er småpenge i den her sammenhæng – som ville gøre, at det her virkelig kunne rykke? Og hvorfor tager Danmark ikke et initiativ til, at vi får en europæisk-nordisk institution, som kan lave de drøgende undersøgelser, som virksomhederne jo med rette leder efter for at være sikre på, at der ikke har været børnearbejde, at der ikke har været svinet alt for meget med miljøet, at man ikke har overtrådt ILO's, altså FN's arbejdstagerorganisation, konventioner? Så altså en diskussion om opfølgning, men altså også en diskussion, som vil føre til formulering af ændringsforslag til forslaget.

Kl. 13:27

Formanden:

Ja tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Colette Brix.

Kl. 13:27

Colette L. Brix (DF):

Når nu hr. Steen Gade siger, at de små virksomheder jo også gerne skal med, kunne jeg godt tænke mig at vide, hvor langt vi så skal ned i de små virksomheder, for at de skal med til Global Compact og alt det dér, man har på det her om-

råde, som for mig at se er varm luft. Hvor langt skal de små virksomheder med ned i det her?

Kl. 13:27

Formanden:**Ordføreren.**

Kl. 13:27

Steen Gade (SF):

Mit første svar er, at det er i forhold til de største, man kan sige, at vi skal bruge reel lovgivning og dermed krav. Og det ligger også i forslaget her. Jeg mener så, at man skal gå skridtet helt og fuldt ud.

De små skal have økonomisk støtte, f.eks. hvad angår opbygning af støtteinstitutioner, som kan rådgive dem til at opbygge det her. Det skal være frivilligt. Om vi kommer på, når det her har kørt nogle år, at der simpelt hen er et behov for at gå ned i størrelse, vil jeg da sige ja til. For jeg tror, at det er en af vejene til, at dansk erhvervsliv klarer sig i konkurrencen i de kommende år, at både store, mellemstore og små virksomheder kan det her.

Så tror jeg også, at fru Colette Brix er enig med mig i, at der faktisk blandt de små er rigtig mange, der har lyst til at markedsføre sig på den her måde, men som faktisk ikke har råd til det, og de bør faktisk hjælpes.

Kl. 13:28

Formanden:

Fru Colette Brix for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:28

Colette L. Brix (DF):

Så vil jeg godt spørge hr. Steen Gade: Hvad har man så tænkt sig at gøre ved de virksomheder? Ligesom vi har det nu i det her lovprogram i dag, altså at de, der ikke vil, skal ind og sige, at de ikke har en særpolitik.

Hvis vi kommer et skridt længere ned – og det gør vi, for jeg så jo Helle Johansens interview i Børsen, hvor hun netop skriver, at man ikke er for lille, man skal bare ned og have omkring fem til ti medarbejdere – så kan man godt have Global Compact i sin virksomhed. Det er de der små virksomheder, som meget gerne vil klare sig selv og jo netop ser kroner og øre i dag og i morgen og ser på, hvad der er råd til, og hvad de skal bruge deres tid til: Skal de sælge deres produkter ude i verden, skal de have nogle penge i kassen? Så tænker jeg på: Hvad nu med dem, hvis de siger: Nej, det vil vi ikke? Så vil jeg godt spørge: Hvad skal vi så gøre ved dem?

Kl. 13:29

Formanden:**Ordføreren.**

Kl. 13:29

Steen Gade (SF):

Jamen, jeg har lige sagt til fru Colette L. Brix, at jeg ikke synes, at der skal være tvang for de små virksomheder. Så på den måde er den diskussion jo lukket. Hvis vi på et tidspunkt kan gå længere ned i størrelse med hensyn til tvang, som det er min tankegang at gøre, så vil det jo være en situation, hvor også syv ud af ti – ligesom de store – siger, at det er en fordel for dem, også en økonomisk fordel.

Jeg synes bare, at det, der er det vigtigste her, faktisk er at hjælpe de små virksomheder. Der er nogle af de store, der gør det her, og så er der nogle af de små, der i virkeligheden brænder efter at afrapportere på en måde, som er mere sikker. Og der er Global Compact et rimelig sikkert afrapporteringssystem, men det skal udbygges med økonomisk støtte til rådgivning, så de får hjælp til at gøre det her. Vi skal også hjælpe med til at tage initiativer, så vi får institutioner, som sikrer, at man ikke bare kan skrive hvad som helst ned på papir, men at der er nogen, der går ud og undersøger, om det faktisk sker i virkeligheden, at man også overholder det.

Kl. 13:30

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:30

Frank Aaen (EL):

Det er i forbindelse med den her diskussion om små virksomheder og store virksomheder. En af de virksomheder, det vil være helt givet at se på, og som måske altid vil blive vurderet som en lille virksomhed, er jo importøren af granit fra Kina. Har den importør ikke et ansvar for, at de, der har produceret granitten i Kina, ikke har fået støvlunger, og at de ikke dør af arbejdet med at levere granit til metroen eller operaen?

Jeg synes i virkeligheden, at det er en lidt mærkelig diskussion, og jeg synes også, at det er det forkerte, som Dansk Folkeparti prøver at støtte. Altså, det er jo ikke bare et ansvar, vi har over for virksomhederne her i landet, det er jo også et ansvar over for dem, som leverer til virksomhederne her i landet – og det er jo faktisk meget vigtigere. Derfor vil jeg sige til hr. Steen Gade – for jeg tror, at vi er enige langt hen ad vejen om det her, det er bare et spørgsmål om, hvordan vi gør det – at det måske er en lidt kunstig skillelinje, når man siger, at små virksomheder skal behandles, om jeg så må sige, venligere end store virksomheder.

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:31

Steen Gade (SF):

Jeg tror, at hr. Frank Aaen ender cirka det samme sted, nemlig at vi jo skal starte et sted. Jeg synes, og det tror jeg også, at vi er enige om, at regeringens godt kunne starte betydeligt mere ambitiøst.

Jeg har sagt, at jeg også synes, at vi skal gå længere ned med et lovkrav. Men det, jeg jo egentlig tilbyder her, er, at vi også får en diskussion om, hvordan vi hjælper små og mellemstore virksomheder. Vi må jo erkende, at for nogle af dem – og det er ikke dem, som hr. Frank Aaen først og fremmest nævner her, men nogle andre danske virksomheder, der producerer osv. – er det rigtig mange penge, hvis de skal bede konsulenter redegøre for det, at de skal afrapportere helt korrekt osv., og de skal være helt sikre på, at der ingen fejl opstår, når de køber. Så derfor tror jeg altså, at det er en sådan mere rigtig pragmatisk tilgang at sige: O.k., de små skal så hjælpes på en anden måde. Men jeg vil rigtig gerne være med til i forbindelse med det her at føre en diskussion om, hvad vi gør ved de små virksomheder.

Kl. 13:32

Formanden:

Er der ønske om yderligere en kort bemærkning? Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:33

Frank Aaen (EL):

Jeg er selvfølgelig enig i, at man skal hjælpe små virksomheder, så man ikke bare kvæler dem. Det er jeg helt med på. Men det er altså også vigtigt at holde fast i, at også bag en lille virksomhed er der altså en arbejder i et fattigt uland, som måske betaler med sit liv for at kunne producere billige produkter til Danmark. Det er jo derfor, at vi siger, at der ikke alene skal være de her oplysningspligter, men jeg tror – og det vil jeg komme ind på i mit ordførerindlæg – at man også er nødt til at begynde at indføre nogle egentlige forbud mod, hvad der må importeres til Danmark, forstået på den måde, at er der et produkt, der bevisligt er produceret på en måde, så det har skadet arbejderen, der har lavet det, må vi simpelt hen sige, at den slags produkter vil vi ikke have ind i Danmark. Det er jo også til beskyttelse af de små virksomheder, og så bliver de jo på den måde ligestillet, om jeg så må sige, med alle andre virksomheder, i stedet for at de

måske bare bliver squeezez ud. Men lad os tage debatten også i andre sammenhænge. Det her er kun én debat.

Kl. 13:33

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:33

Steen Gade (SF):

Men jeg er jo enig i, at bag næsten alle importvarer her i landet står der en kinesisk arbejder eller en arbejder i Bangladesh osv. – det gælder jo også hr. Frank Aaens trøje og min skjorte, som vi ikke kender den fulde sandhed om. Det må vi jo se i øjnene, og det skal vi arbejde målbevidst med. Det er faktisk en af grundene til, at jeg siger, at foruden den her rapportering må vi også støtte de græsrodsorganisationer, der findes i Danmark har vi en. Det er DanWatch. Det er bl.a. dem, der har afsløret det med granitten, og det var jo fremragende. Men hvorfor skal de egentlig ikke også på finansloven? Hvorfor skal vi ikke støtte dem og sige: Ja, det er da fair nok at hænge en virksomhed ud, hvis den har importeret noget granit til Skive Kommune, hvor jeg er valgt, til metroen osv., og det ikke er ordentligt undersøgt, om det går ud over arbejderne de steder, og om der produceres på en helt urimelig måde? Det er jo en måde at sørge for, at den diskussion kommer højere op, samtidig med at vi vedtager det her lovforslag og stiller ændringsforslag til loven.

Kl. 13:35

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Så er det hr. Mike Legarth som ordfører.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter naturligvis forslaget, som er et initiativ i regeringens handlingsplan for virksomhedernes samfundsansvar med henblik på at skabe maksimal gennemsækelighed og transparens.

Formålet er at få de største virksomheder og investorer til at forholde sig aktivt til deres samfundsansvar. Det skal bidrage til, at endnu flere virksomheder vil arbejde med samfundsansvar, så danske virksomheder og Danmark kan blive internationalt kendt for ansvarlig vækst. Det vil således styrke danske virksomheders konkurrencesituation og dermed bidrage til øget vækst. Det betyder, at de omfattede virksomheder fremadrettet skal oplyse om tre ting, nemlig deres politik for samfundsansvar, hvordan disse

politikker bliver omsat til handling og endelig deres vurdering af, hvad der er opnået som følge af samfundsansvar.

Lovforslaget som sådan ændrer altså ikke ved, at det fortsat er frivilligt for en virksomhed, om den vil arbejde med samfundsansvar og i så fald, hvordan den vil gøre det. Virksomhederne kan bl.a. selv vælge, om de vil placere deres redegørelse for samfundsansvar i ledelsesberetningen eller i en supplerende beretning til årsrapporten eller som en tredje model på virksomhedens hjemmeside.

Det var sådan set de konservative kommentarer til det lovforslag, som vi som nævnt indledningsvis støtter.

Kl. 13:36

Formanden:

Tak. Der er korte bemærkninger, og den første er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 13:36

Frank Aaen (EL):

I indledningen af sin tale sagde ordføreren, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig støtter lovforslaget. Jeg har lidt svært ved at se, det er »selvfølgelig«, for da vi behandlede et nogenlunde tilsvarende forslag fremsat af Enhedslisten sidste år, kunne vi jo høre hr. Per Ørum Jørgensen, Det Konservative Folkepartis daværende ordfører, sige: Det er et statsapparat, det, der er foreslået, som vi vel ikke har set, siden Muren faldt i Østberlin for nogle år siden; det er typisk socialistisk betonbetænkning med mistro til danske virksomheder; det er bureaukratisk at påføre danske virksomheder enorme omkostninger og bureaukrati og støtte sig på mistro. Der er alligevel lidt forskel fra den ordførertale og til, at det er »selvfølgelig«, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget, men vi er da glade for, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 13:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:37

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, at det er glædeligt, at hr. Frank Aaen har fået humor med i sine spørgsmål og sine tilkendegivelser her i Folketingssalen. Det er dejligt. Men det var jo så også det eneste positive, der var i den kommentar, for der er overhovedet ingen sammenhæng mellem det forslag, som Enhedslisten fremsatte, og det, vi her behandler. Det er der ikke, for det var jo en total detailstyring bygget op på krav og konsekvenser og

sanktioner, hvis man ikke opfyldte dem. Så det er to helt forskellige ting, vi forholder os til. Det her er frivilligt.

Kl. 13:38

Formanden:

Er der ønske om yderligere kort bemærkning? Hr. Frank Aaen, værsgo. Man må gerne markere, så formanden kan se det.

Kl. 13:38

Frank Aaen (EL):

Undskyld, formand.

Det, vi bad om, var, at virksomhederne oplyste, hvad de gør for at sikre menneskerettigheder, miljø og social ansvarlighed. Det var i al sin enkelhed det, vores forslag gik ud på, og det er i virkeligheden også det, det her forslag går ud på. Man kan godt sige, at der var nogle flere krav i vores forslag, nemlig om man skulle gøre det, man skulle bare offentliggøre, hvad man gjorde, og på den måde ligner de her forslag fuldstændig hinanden, for der er også i det, regering har foreslået, et krav om, hvad virksomheden skal gøre – desværre også med den lille kattelerm, at man kan sige, at man ingenting gør, men det er i virkeligheden dér, den største forskel er.

Kl. 13:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:39

Mike Legarth (KF):

Den helt indlysende forskel er, at i Det Konservative Folkeparti vil vi gerne være med til at stimulere og bane vejen, skabe muligheder, men vi vil ikke være med til tvang, og vi vil ikke være med til at detailstyre nogen.

Kl. 13:39

Formanden:

Så er det hr. Jens Christian Lund for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Jens Christian Lund (S):

Jeg hørte jo her, at Dansk Folkeparti kom med en udredning af, hvor meget dette lovforslag koster. Og selv om vi nok kunne se nogle bedre ting, så vil jeg gerne – da De Konservative helt klart støtter forslaget – spørge, hvad Det Konservative Folkeparti mener om Dansk Folkepartis økonomiske beregninger over, hvad det koster.

Kl. 13:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:39

Mike Legarth (KF):

Dem husker jeg ikke i detaljer. Men i forarbejdet til lovforslaget her har vi fået oplyst, at det jo er viden, som er kendt i virksomheden, og som en almindelig regnskabsmedarbejder vil kunne skrive ind i årsregnskabet, sådan som det er annonceret. For de 1.100 virksomheder, som er udvalgt i forhold til deres branche – en har en virksomhedsklasse B, og en anden har en virksomhedsklasse D, og disse udgør i alt 1.100 virksomheder – anslås det, at man vil bruge 3.000 timer på det, og eftersom det vil være en almindelig lønmedarbejder til standardpris, vil det i alt for de 1.100 virksomheder udgøre en pris af 600.000 kr.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Jens Christian Lund for den sidste korte bemærkning.

Kl. 13:40

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil godt takke for svaret, for det er også det, jeg havde fået at vide. Så håber jeg, vi er enige om, at det måske ikke var helt det samme indtryk, vi fik, da vi hørte en tidligere ordfører. Men jeg er glad for De Konservatives svar.

Jeg har et spørgsmål med hensyn til revision af dette område: Er De Konservative enige i, at der skal være nogle klarere regler for, hvad det er for noget, revisorer har ansvaret for, og hvor det står i loven, og er De Konservative indstillet på at debattere det i udvalgsarbejdet?

Kl. 13:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:41

Mike Legarth (KF):

Vi er naturligvis altid villige til at debattere hvad som helst, som hr. Jens Christian Lund eller andre måtte fremsætte i udvalget – også det her.

Men med hensyn til små og mellemstore virksomheder vil jeg sige, at de jo med vilje er friholdt, fordi vi dér har en anden dagsorden, hvor vi siger, at vi gerne vil friholde dem for enhver form for yderligere administrative byrder – og det beviser vi jo med det her.

Med hensyn til revisor vil jeg sige, at der jo ikke er noget ekstra pålæg eller krav til revisoren, og dermed er der heller ikke nogen meromkostning. Det er alene nævnt, at revisoren skal foretage det, man kalder et konsistentstjek. Det vil sige, at når han i øvrigt reviderer årsregnskabet, skal han lige sikre sig, at det, der står om

samfundsansvar, også svarer til det kendskab, han i øvrigt har til regnskabet.

Kl. 13:41

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Steen Gade.

Kl. 13:42

Steen Gade (SF):

Ja tak. Det sidste er jo betryggende, og det synes jeg da er godt, for det betyder jo, at revisor faktisk har en rolle, og det synes jeg ikke man skal skjule. Det får revisor selvfølgelig, for vedkommende skal jo sådan set med sin underskrift attestere, at de ting, der bliver oplyst, så vidt han ved, er rigtige, og hvis han ikke ved det, skal han spørge ind til det. Så på den måde får det selvfølgelig en betydning, og det er faktisk det gode ved, at det kommer ind i årsregnskabsloven. Derfor kan man sige, at de der besværgelser om, at det ikke er detailstyring, måske bare er sådan lidt politisk luft.

Men mit spørgsmål til De Konservatives ordfører går på, hvorfor man i virkeligheden foretrækker at presse virksomheder til at lave det her i stedet for rent ud at sige: O.k., det er ikke frivilligt, men vi synes, det er en god idé. For det har jeg forstået at De Konservative synes. De store virksomheder vil også kunne det, og de fleste af dem har fordel af det – siger de selv.

Kl. 13:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:43

Mike Legarth (KF):

Jamen det er ud fra en betragtning om, hvordan vi mener at det her samfund skal skrues sammen, og hvilken overordnet vision vi har, og vi vil ikke detailstyre, vi vil ikke tvinge. Vi tror på det gode, og vi tror på, at vi bedre kommer igennem med vores resultater ved at appellere til, at man beskriver et samfundsansvar, og hvad man har gjort, altså frivillighed. Det tror jeg faktisk giver noget mere respekt, end at man har sådan et kontrolstyret statsapparat.

Kl. 13:43

Formanden:

Hr. Steen Gade for den sidste korte bemærkning.

Kl. 13:43

Steen Gade (SF):

Nu synes jeg, at den konservative ordfører faldt tilbage til talen fra sidste år, da han skulle afvise forslaget fra hr. Frank Aaen, men nu skal De Konservative jo forsvare det her. Selvfølgelig fører

det da til, at der er mere arbejde, når revisoren sidder med arbejdet, og selvfølgelig fører det da til, at nogle virksomheder skal lave de her afrapporteringer bedre, end de har gjort det før. Det er vel meningen med det; ellers ved jeg ikke, hvad meningen er.

Jeg mener faktisk, at fru Colette L. Brix fra Dansk Folkeparti har lidt ret i, at der er nogle virksomheder, der på en måde bliver presset. Det er jeg ikke imod, men jeg ville da hellere lave en ren lovgivning og sige: O.k., de skal lave det. Hvorfor har man ikke taget det skridt at sige: De skal lave det, fordi vi mener, det er godt, vi mener, det er godt for Danmark, det brander Danmark, og de fleste virksomheder ved godt selv, at det har de stor økonomisk fordel af?

Kl. 13:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:44

Mike Legarth (KF):

Det vil vi ikke, fordi vi f.eks. allerede nu, inden vi forholdt os til det her, har kunnet se, at mange virksomheder arbejder med socialt ansvar, uden at der er et pålæg, og vi tror på, at det vil komme stille og roligt, hvis vi motiverer dem, og det er det, vi gør med det her forslag. Det er meget frivilligt, for vi har jo sagt, at det kan skrives i ledelsesberetningen, det kan også lægges frem på en hjemmeside, eller man kan henvise til noget mere specifikt orienteringsmateriale, man har lavet.

Vi har jo ikke sagt, at det ikke koster noget, vi har bare sagt, at det er en meget, meget beskedent merpris i forhold til det kæmpestore udbytte, der er ved, at 1.100 virksomheders totalforbrug i timeløn er 600.000 kr. Det er meget billigt og administrativt meget let i forhold til meget andet.

Kl. 13:45

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Colette L. Brix.

Kl. 13:45

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Mike Legarth – når det nu netop er så godt og så frivilligt: Hvorfor skal de virksomheder, der ikke ønsker en CSR, skrive i årsregnskabet, at de ikke har det?

Kl. 13:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:45

Mike Legarth (KF):

Det er ud fra den betragtning, at vi mener, at det er bedst med gennemskuelighed. Nu kunne vi lige henviser til den finansielle sektor, hvor nogle aktionærer og købere af ydelser i bankerne har ønsket, at man bedre kunne læse, hvad det er for en virksomhed, man støtter – eller i hvert fald køber aktier i og dermed bliver medejer af og har en vis risiko i. Vi synes også, det er mest fair, at man i en virksomhed kan læse mest muligt om virksomheden – f.eks. hvor den køber sine varer, hvordan indkøb i tredjelands håndteres osv. Det er frivilligt, men hvis der ikke står noget, vil jeg faktisk selv betragte det som mistænkeligt, og derfor vil jeg meget opfordre til, at alle gør det.

Kl. 13:46

Formanden:

Ja tak. Er der yderligere korte bemærkninger? Værsgo, fru Colette L. Brix.

Kl. 13:46

Colette L. Brix (DF):

Jeg ved ikke, om jeg hørte rigtigt. Hørte jeg hr. Mike Legarth sige, at han selv ville blive mistænksom, hvis der stod, at der ikke var en CSR-politik i C-virksomhederne derude? De store børsnoterede virksomheder har det jo næsten alle sammen, ellers er de inde under Global Compact. Er det rigtigt, at man ville blive lidt i tvivl og være mistroisk over for de virksomheder, der af en eller anden årsag – som man jo ikke kender – ikke har en CSR-politik? Hørte jeg rigtigt?

Kl. 13:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:46

Mike Legarth (KF):

Nej, det gjorde fru Colette L. Brix ikke. Heldigvis. Vi talte om de 1.100 virksomheder, som nu bliver bedt om frivilligt at indføre det her, og det var dem, jeg hentydede til, naturligvis.

Kl. 13:46

Formanden:

Der er ønske om yderligere kort bemærkning fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 13:46

Pia Olsen Dyhr (SF):

Når man nu ser, at mange store danske virksomheder allerede i dag har indført CSR-regnskaber og er meget proaktive på det her område – de rejser jo faktisk rundt i verden og fortæller, hvor

dan man kan lave de her regnskaber – hvad vil du så sige at det her lovforslag tilbyder af nyt? Når det netop er frivilligt, når man nu allerede gør det frivilligt i mange virksomheder, hvad er det så, det her gør af nyt? Hvad er det, det bidrager med, når man netop ikke vil gøre det tvungent for virksomhederne?

Kl. 13:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:47

Mike Legarth (KF):

Jamen det er, at jeg tror, at vi i Danmark vil blive kendt for, at vi uden tvang positivt oplyser om vores sociale ansvar. På den måde brander vi Danmark ude i den store verden og skaber dermed anerkendelse for vores produkter, og dermed bliver vi mere konkurrencedygtige på verdensplan.

Kl. 13:47

Formanden:

Fru Pia Olsen Dyhr for en yderligere kort bemærkning.

Kl. 13:47

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er altså lidt bekymret for, hvilken verden ordføreren befinder sig i. Den internationale standardiseringskomité, som hedder ISO, sidder i øjeblikket og forhandler en standard vedrørende standarder for CSR, som hedder ISO 26000, hvor mange af de store multinationale selskaber faktisk stiller en del krav til sig selv ud over FN's Global Compact. Der er altså yderligere krav på banen dér.

Så jeg stiller mig lidt undrende over for, at du tror, at Danmark på den måde træder i karakter og er blandt dem, der ligesom viser vejen – når man nu allerede har set vejen. Hvad er det, det her lovforslag gør yderligere? Er det sådan, at vi kan sige, at fordi vi tilbyder det her, eller fordi vi tænker sådan her, så får vi mange flere til at committe sig? Det tror jeg ikke; jeg tror, I går galt i byen ved at sige, at det her ikke skal være tvungent. Så jeg vil gerne spørge: Hvad vil du gøre opfølgende for at sikre det, du tror – at vi kan blive et eller andet brand på det her punkt?

Kl. 13:48

Formanden:

Jeg må lige sige: Det hedder hverken »du« eller »I«. Det hedder »ordføreren« eller »hr. Mike Legarth«. Men jeg tror, vi ved, hvem det er rettet til, så ordføreren får lov at svare.

Mike Legarth (KF):

Jeg tror, det her i meget høj grad vil tjene de danske virksomheders brand i udlandet og kendskabet til dem. Og jeg kan godt tilgive de små talefejl der, de bliver sikkert rettet en anden gang, så spørgeren skal ikke lægge mere i det – set fra min side; jeg forstår selvfølgelig, at formanden er nødt til at korrigere det.

Kl. 13:48

Formanden:

Ja. Tak til ordføreren. Og den næste ordfører bliver hr. Frank Aaen.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Som nævnt tidligere blev vi i Enhedslisten glade, da vi så forslaget – ikke fordi det var identisk med vores, men alligevel imødekom det en stor del af det, vi foreslog, og som var til behandling sidste år, om, at vi skal have noget mere oplysning om, hvad virksomhederne gør vedrørende det at leve op til deres sociale ansvar. Det er vi selvfølgelig glade ved, og derfor vil jeg også sige til alle dem, der nogle gange påstår, at Enhedslisten ikke har nogen indflydelse, at jeg godt tror, vi kan siges at have haft en anelse indflydelse i den her sag.

Kl. 13:49

Vi er også enige med dem, der har sagt, at det her ikke er nok i sig selv, men at det er et skridt på vejen. Noget af det, som der efter vores opfattelse ikke er arbejdet nok med, er, at det stadig væk er frivilligt, om man har en politik, og det bør det jo ikke være. Det bør jo ikke være sådan, at man bare køber ind, og så lukker man øjnene og undlader at se på, hvordan tingene, som man køber, og som man vil sælge til andre, er produceret. Det skal selvfølgelig være en pligt.

Vi vil også godt lige sige, at det er lidt for tilfældigt, når der henvises til, hvad man skal gøre. Der henvises til Global Compact, men det er ikke engang noget, man skal, det er noget, man kan. I Global Compact er der nogle udmærkede regler om børnearbejde, tvangsarbejde, fagforeningsfrihed osv., og det er alt sammen udmærket, men der mangler jo f.eks. en henvisning til ILO's konvention om, at man skal have en løn, der er til at leve af, at der ikke skal være overdrevne arbejdstider, og at der skal være et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Det er præcis nogle af de ILO-konventioner, som der er meget store problemer med at få overholdt ude i verden, og der burde være meget mere pres på, at danske

virksomheder skal sikre det, i stedet for bare at sælge det, der er billigst.

Derfor er det ikke sådan, at vi siger: Hurra, hurra, nu er alting godt. Vi siger bare, at det er et skridt på vejen. Det er selvfølgelig også et skridt på vejen, at de 1.100 største virksomheder skal omfattes af de her regler, men hvad med alle de andre, som vi også havde oppe i debatten? Dem er vi jo også nødt til at kigge på, og der er jeg i forbindelse med den diskussion, vi havde om det, enig i, at vi selvfølgelig skal kigge på det på en måde, så vi hjælper dem og ikke bare udsteder nogle forordninger, som gør, at de ikke kan overkomme det. For det er klart, at det kan være svært – vi kender det også inden for økologien, hvor det kan være meget svært for en økologisk virksomhed at få dokumenteret helt ned i det nederste led, om der nu er orden i de økologiske principper. Dem bør vi selvfølgelig også hjælpe, og det gælder også her. Vi skal ikke bare være bureaukrater, vi skal også være dem, der konkret hjælper.

Jeg vil sige, at det her er ét forslag. Enhedslisten har fremsat en lang række andre forslag, som jeg håber ministeren også lader sig inspirere af i det videre arbejde på det her område. F.eks. har vi foreslået, at der skal være en mærkningsordning, sådan at man kan se på et mærke, at de etiske vilkår vedrørende produktionen af det produkt er i orden, for vi kan jo ikke have, at alle forbrugere skal have en transportabel computer med ud i butikken og slå op på nettet for at se virksomhedernes årsregnskab, inden de køber et produkt. De skal sådan set have mulighed for straks på stedet at kunne fravælge et produkt, hvis ikke de har tillid til, at det er ordentligt lavet. Der skal være en database, hvor man kan gå ind og søge på, hvor tingene bliver lavet henne, for det er kun, hvis man har mulighed for at undersøge, hvor tingene bliver lavet henne, at man også kan kontrollere, om det, de skriver i deres regnskab, er rigtigt, eller om det bare er reklame.

Det er jo den næste ting, og derfor skal vi selvfølgelig også sørge for, at man kan kontrollere oplysningerne. DanWatch er nævnt i debatten; det er et fremragende lille institut, men der er kun to ansatte, og de laver enormt meget, men de burde selvfølgelig komme på finansloven, sådan som man er det i Sverige og i Norge. Sådan burde det også være i Danmark.

Vi skal hjælpe fagforeningerne i de lande, hvor tingene produceres, og hvor problemerne er, så de er i stand til at kunne kontrollere. Vi

skal hjælpe danske ngo'er, fagforeninger, miljøorganisationer og menneskerettighedsorganisationer til at samarbejde med folk i de pågældende lande, så de kan sørge for, at tingene fungerer, og så vi også på den måde kan kontrollere tingene.

Det, vi altså skal huske – jeg synes, der lidt har været en tendens til, at her tager vi meget hensyn til de danske virksomheder; og det er også i orden – er, at det drejer sig om, hvordan vi hjælper mennesker i de allerfattigste lande i verden med at få ordentlige arbejdsvilkår. Det er jo det, det drejer sig om, og det er i hvert fald det, der ligger os rigtig meget på sinde.

Så vil jeg lige sige til ministeren i forbindelse med den debat, der var om revisorernes rolle, at jeg tror, vi bliver nødt til at kigge på det i udvalgsarbejdet. Revisorer skriver jo under på så meget; altså, alle regnskaber er skrevet under af en revisor. F.eks. de multinationale selskaber, der ikke har betalt skat i Danmark i 25 år, har deres regnskab underskrevet af en revisor, der siger, at det er et retvisende regnskab. Det er alligevel mærkeligt, at man kan få en blank påtegning på sit regnskab, når man tilsyneladende ikke har tjent penge i 25 år og derfor ikke har betalt skat. Derfor kan man altså ikke bare stole på det. Og jeg vil også godt lige tilføje, at da vi havde et krav fra skatteministeren om, at man skulle have revisor til at kontrollere mere omkring f.eks. transfer pricing, blev forslaget jo trukket tilbage, fordi man sagde, at det var for dyrt. Så mon ikke vi skal kigge lidt mere på det, for ellers er jeg bange for, at revisors erklæringer ikke er noget værd.

Vi støtter forslaget.

Kl. 13:54

Formanden:

Der er et ønske om en kort bemærkning til hr. Frank Aaen fra hr. Knud Kristensen.

Kl. 13:54

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det var nu hr. Per Ørum Jørgensen, men det bliver da i familien.

Jeg hørte et spørgsmål til den konservative ordfører fra hr. Frank Aaen, og der blev jeg jo så draget ind i den her debat. Derfor synes jeg også retfærdigvis, at man måske skulle anskueliggøre, at der er himmelvid forskel på det lovforslag, der behandles her i dag, og på det beslutningsforslag, som Enhedslisten fremsatte for et par år siden.

Hr. Frank Aaen siger jo så, at de er forholdsvis ens, men er det ikke rigtigt, at det forslag,

som Enhedslisten fremsatte i samlingen 2006-07, gik ud på en mærkningsordning, hvor virksomhederne simpelt hen skulle offentliggøre en lang række forhold, som både gjaldt deres leverandører og underleverandører, og at det dermed ville give en voldsom uoverskuelighed og en meget stor administrativ byrde for danske virksomheder?

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:55

Frank Aaen (EL):

Jeg indrømmer gerne, at Enhedslistens forslag var mere avanceret end regeringens forslag. Det er jeg helt med på. Det er fuldstændig korrekt. Men det var altså et forslag om virksomheders oplysningspligt vedrørende de forhold, varer produceres under. Det er det, vi taler om i dag. Det er oplysningspligt om, hvordan man tager sit samfundsmæssige ansvar alvorligt.

Derfor går forslagene helt i samme retning. Jeg indrømmer, at vores er lidt bedre end regeringens, men regeringens går altså i den rigtige retning. Vores forslag blev afvist, det må jeg altså sige. Det blev afvist med, at det var betonsocialisme. Meget vil jeg sige om ministeren, men ordet betonsocialist om vores minister får man altså ikke ud af min mund. Og derfor synes jeg bare, at man har bevæget sig i den rigtige retning.

Kl. 13:56

Formanden:

Så er det hr. Per Ørum Jørgensen, værsgo – og undskyld.

Kl. 13:56

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu skal man altid være forholdsvis forsigtig, når hr. Frank Aaen bruger ordet avanceret om et beslutningsforslag, som Enhedslisten har udarbejdet. Jeg vil bare gerne gentage det her med det bureaukrati, som man ville presse ned over danske virksomheder. Når det i sin tid blev betragtet som betonsocialisme, så skyldtes det simpelt hen, at danske virksomheder skulle udarbejde meget, meget detaljerede lister over deres leverandørers gøren og laden og over underleverandørernes gøren og laden, og det var med tvang, og det var et bureaukrati, som overhovedet ikke ville kunne etableres i virkelighedens verden. Det synes jeg retfærdigvis bør indgå i debatten, når nu hr. Frank Aaen bryster sig af, at det tidligere forslag er identisk med det nuværende.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:57

Frank Aaen (EL):

Jamen måske er det forslag, vi behandler i dag, tomt og indholdsløst, hvis ikke man med det i hånden kan gå ud og se, hvordan tingene virkelig er produceret – har en virksomhed levet op til sit ansvar? Og jeg kan nu forstå på hr. Per Ørum Jørgensen, at det åbenbart ikke er muligt med det her forslag. Hvis det er tilfældet, så er det jo tomt, og så må jeg jo overveje min støtte en gang mere. Men muligvis er det ikke tomt. Muligvis er der reel oplysning i det, som man kan gå ud og bruge i virkelighedens verden. Den største mangel er så, at en virksomhed kan skrive: Vi har ikke nogen politik. Det er så det, som fru Colette L. Brix brokker sig over, altså at man skal skrive, at man ikke har nogen politik. Det er så Dansk Folkepartis sag. Jeg synes, det er en god forbrugerinformation at få, at en virksomhed ikke ved, hvordan dens ting bliver lavet. Det er sådan set ikke særlig betryggende, hvis ikke en virksomhed ved, hvordan dens ting bliver lavet.

Så jeg vælger altså at sige, at jeg tror, at ministeren har fremsat et forslag, der har indhold, og det er derfor, jeg siger, at det ligger meget på linje med det, vi foreslog sidste år.

Kl. 13:58

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen som ordfører. Næste ordfører er hr. Villum Christensen.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Der er vist ikke ret mange i dette land og heller ikke herinde i Tinget, som ikke er helt på det rene med, at det er nogle fantastiske målsætninger, der ligger i lovforslaget. Man kunne så spørge, om det også er de rigtige midler.

Jeg synes, der indsniger sig en bacille i vores folkestyre, som handler om, at bare man laver politikker og rapporterer på kryds og tværs, så vil der rigtig ske ting og sager ude i det virkelige liv. Jeg kender det selv fra uddannelsesinstitutioner, hvor vi også skal lave politikker, og hvis ikke vi laver politikker og afrapporterer, så får vi ingen penge. Det minder lidt om det her. Nu er jeg forholdsvis ny, og når jeg hører de forskellige ordførere på talerstolen, ligger spørgsmålet hele tiden bag ved, om det er noget, der nytter noget.

Før hørte vi noget om, hvorvidt det er en tom lov, og om det er frivilligt. Man kan nævne så mange ting, men det afgørende for mig er, at den medicin og den tænkning, der ligger bag forslaget, efter min opfattelse ikke er korrekt. Vi skal da ikke sidde herinde i dette Ting og fortælle, hvordan ansvarlige virksomheder – endda de allerstørste – skal opføre sig. En virksomhed er jo ikke noget, der står uden for samfundet. En virksomhed er jo en meget central del af samfundet, og arme den virksomhed, som ikke er i samklang med samfundets interesser. Den har jo ingen chancer alligevel.

Vi skal ikke jo fortælle virksomhederne, hvordan de skal konkurrere. Jeg synes næsten, man kan få tårer i øjnene, når man hører, at vi skal hjælpe dem med at få et stærkt brand ude i den store verden. Herre du milde gud, man får da ikke et brand ved at afrapportere i nogle rapporter, som revisoren skal skrive under på. Det, der giver brand, er den handling, man foretager, og ikke, hvad man skriver, man vil gøre.

Jeg synes, at den tænkning, der ligger bagved, er det allervigtigste, og jeg tror faktisk ikke på, at vi får løst en masse problemer ved at bede folk om at gøre et eller andet og dokumentere det med en revisorunderskrift. Nej, lad virksomhederne selv tage det ansvar, nøjagtig som Dansk Folkeparti er inde på, for det giver langt større respekt. Vi har jo i øvrigt også en så gennemskuelig international kommunikation, at hvis der er nogen, der ikke opfører sig ordentligt, så skal man såmænd nok finde ud af det.

Det er jo ikke sådan, at man går ind og søger på en hjemmeside for at finde ud af, om man vil købe et bestemt produkt – jeg tror, at det er sådan en pseudoverden, man bilder sig ind, at nogen lever i. Nej, det er jo den virkelige handling, som bliver foretaget ud i virksomhederne, der skaber brand, og det er det, der skaber værdi. Det skaber ikke værdi at lave rapporter og politikker, og derfor går Liberal Alliance imod denne lovgivning.

Kl. 14:01

Formanden:

Der er et ønske om en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Jens Christian Lund.

Kl. 14:02

Jens Christian Lund (S):

Først vil jeg gerne sige tillykke med talen. Det var da klar tale – og det var måske lidt overraskende klar tale.

Mit stille og rolige spørgsmål til ordføreren er, om vi ikke, når vi er i gang, skulle droppe hele

årsregnskabsloven, for der er jo mange ting i den, der skal indberettes? Det ville jo gøre livet lidt lettere. Er det egentlig ordførerens ultimative ønske, at vi slet ikke havde årsregnskabsloven?

Kl. 14:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:02

Villum Christensen (LA):

Nu har virksomhederne jo altid nogle interessenter, som er interesserede i, hvordan det går med virksomheden. Vi kan jo også se i disse urolige finanstider, at det er vigtigt at følge med i, hvad der sker i virksomheden. Det er jeg fuldstændig enig med dig i. Men jeg synes nok, at man altid kan diskutere, hvad vi dog skal pille i herinde i det høje Folketing, når det drejer sig om socialt ansvar. Den syntes jeg var meget sød.

Kl. 14:02

Formanden:

Det hedder hr. Jens Christian Lund – som har ordet for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil gerne sige tak for, at ordføreren kom ind på det, for jeg vil referere til, at der jo også har været virksomheder f.eks. på den ø, ordføreren bor på, som man måske kunne sige, at det nok havde været en fordel at kontrollere lidt mere. Men det vil jeg ikke komme ind på her, da det er ordførerens første gang, så jeg synes ikke, at vi skal ind i en diskussion nu. Jeg vil bare endnu en gang sige velkommen her i Folketinget.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Villum Christensen.

Kl. 14:03

Villum Christensen (LA):

Tak skal du have.

Kl. 14:03

Formanden:

Der er flere korte bemærkninger. Og det hedder stadig væk tak til hr. Jens Christian Lund selv for venlige bemærkninger til ordføreren. Så er det hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 14:03

Steen Gade (SF):

Tillykke med talen. Det, jeg tager ordet for, er jo ikke kun for at sige tillykke. Det er, fordi jeg faktisk bliver forundret over, at Ny Alliance eller Ny Liberal Alliance, eller hvad det nu er, har det synspunkt. Hr. Villum Christensen siger, at interessenterne jo har et berettiget krav til at gå ind i

et almindeligt årsregnskab. Det er præcis derfor, at det er kommet ind i årsregnskabsloven, fordi flere og flere interessenter mener, at de har et berettiget krav om at kunne se ind i det her. Det er det ene, der ligger her. Kan hr. Villum Christensen ikke forstå den – kan man sige – sammenligning?

Kl. 14:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:04

Villum Christensen (LA):

Til hr. Gade vil jeg sige: Jo, jeg kan sagtens se, at man kan sammenligne. Selvfølgelig kan jeg det. Men jeg synes, der er meget forskel på den økonomiske aktivitet, som rigtig mange har interesse i af rigtig mange gode grunde, og så synes jeg, at vi når til et punkt, hvor det bliver pjat og bare ekstraordinære byrder, for virksomhederne skal jo altså også leve og fungere. Vi hørte jo selv diskussionen for lidt siden om, hvor langt man skal gå ned, og hvor små virksomhederne skal være. De kan dårligt stave til de der fine begreber, og alligevel er der nogle, der synes, at de altså skal i den vridemaskine, som det nu er at skulle producere alle mulige politikere, som i øvrigt aldrig vil ændre deres adfærd. Det er den lidt komiske tilgang, jeg også synes man skal kigge på. Det er jo ikke alt i en årsrapport, der er superrelevant for alle mennesker. Men vi skal da ikke foranledige, at der kommer sådan halvkommiske ting ind, og at små virksomheder skal sidde og fedte med sådan nogle ting. De skal gøre det, hvis de selv har lyst.

Det her frivillighedsprincip tror jeg ikke ret meget på, slet ikke når jeg hører De Konservative sige, at det nærmest er pinligt, hvis ikke de skriver noget. Så er det jo sådan lidt til udvortes brug, at man siger, at det er frivilligt. Jeg synes, det er en hård omgang for virksomhederne at skulle ind i den her tankegang.

Kl. 14:05

Formanden:

Den sidste korte bemærkning fra hr. Steen Gade.

Kl. 14:05

Steen Gade (SF):

Det forstår jeg godt, hvis det var pjat. Jeg kan godt sådan følge hr. Villum Christensen i, at den virksomhed, der bare udnytter frivilligheden og skriver i årsregnskabet, at man ikke har nogen politik på det her område, kan opfatte det som pjat. Det forstår jeg godt.

Men jeg synes, at hr. Villum Christensen går uden om realiteterne, og nu citerer jeg igen

Dansk Industris meldinger om, at syv ud af ti af de virksomheder, som de har undersøgt, angiver, at deres udbytte af ansvarlig leverandørstyring jo simpelt hen handler om noget helt banalt for virksomheden. Det er, som om at hr. Villum Christensen ikke ved, hvordan en virksomhed fungerer. Det her er jo simpelt hen med til at fjerne sjusk og fejlbeslutninger i hele leverandørkæden, det vil sige, at når de så siger, at de får forbedret produktkvalitet, er det en sidegevinst af det her. Det er derfor, at så mange virksomheder gør det frivilligt, og at så mange interessenter er optaget af det.

Kl. 14:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:07

Villum Christensen (LA):

Selvfølgelig er det sådan, vil jeg sige til hr. Steen Gade, at virksomhederne har interesse i at opføre sig ordentligt. Der er incitament til at gøre det. Det, jeg anholder, er, at midlet skal være, at vi skal pålægge nogen at skrive en politik. Jeg mener, at vi giver de bedste rammevilkår for virksomhederne ved at lade dem selv foretage de vurderinger. Det skal vi ikke kloge os på herinde.

I øvrigt ved jeg godt, hvordan en virksomhed fungerer, kan jeg sige til hr. Steen Gade.

Kl. 14:07

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen som ordfører. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 14:07

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke Folketingets partier for, synes jeg, en både god og meget nyttig debat om samfundsansvar og det ansvar, som virksomhederne kan løfte. Og måske ikke mindst set i lyset af den seneste debat, der var mellem Liberal Alliances ordfører, hr. Villum Christensen, og bl.a. hr. Steen Gade og hr. Jens Christian Lund, synes jeg, det er vigtigt lige at ride et billede op af, hvorfor vi overhovedet behandler det her lovforslag i dag.

Vi lever i en globaliseret verden, en verden, hvor de økonomiske, de kulturelle og de politiske forbindelser på tværs af landegrænserne bliver tættere. Vi lever også i en mere åben verden, og det giver nye muligheder. Det betyder bl.a., at der i hast sker en større international arbejdsdeling, der sker en større outsourcing, og det be-

tyder, at vi bliver stillet over for en række udfordringer.

På den ene side får man nogle virksomheder, der er i skarpere konkurrence med hinanden, og på den anden side får vi også nogle virksomheder, der har bedre mulighed for bl.a. via outsourcing rent faktisk at skabe konkurrencedygtige produkter. Samtidig vil vi også gerne være med til at sikre, at de fattige lande får del i den globale udvikling, og at de også opnår bedre sociale vilkår og arbejdsforhold. Og derfor er det en fælles udfordring at løse de grænseoverskridende problemer, der er på miljøområdet, på klimaområdet, på arbejdsmiljøområdet, når man lever i en sådan verden. Her kan virksomhederne være med til at udfylde et rum – et rum, der måske overhovedet ikke er udfyldt – i det øjeblik at virksomhederne etablerer sig et sted i udlandet, og heldigvis er der mange virksomheder, der ved at være bevidste om deres adfærd er fuldstændig opmærksomme på, at de har et samfundsansvar, og er gået ind og har taget et medansvar de steder, hvor de har valgt at etablere sig, eller hvor de har underleverandører, der etablerer sig.

Regeringen fremlagde i maj i år en handlingsplan, for så vidt angår samfundsansvar, og det, jeg synes, der er væsentligt at få fremhævet – for det virker lidt som om, man tror, at regeringen kommer med et tomt forslag, kommer med et dybt bureaukratisk forslag, kommer med et forslag, der er fuldstændig ligegyldigt – er, at seks ud af ti danske virksomheder oplever, at de i dag bliver mødt med et krav om samfundsansvar fra deres omverden, og det er den virkelighed, vi står over for.

Hvad kan vi så gøre?

Ja, man kan sige, at den ene del af Folketingssalen – Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, og det er sådan set regeringens parlamentariske grundlag – synes, at det er alt for stort et bureaukrati, at vi nu pålægger de 1.100 største virksomheder i Danmark samlet set en administrativ omkostning på 600.000 kr. Den anden del af Folketingssalen siger: Nej, det her er alt for lidt. Hvorfor pålægger vi ikke hver eneste lille skomager og virksomhed i Danmark en masse regler? Hvorfor skal de ikke leve op til CSR? Og jeg tror, at regeringen efter det, jeg har hørt under debatten i dag, også i denne sag har ramt balancepunktet meget fint. Når det gælder de store virksomheder, siger regeringen: Ja, så kan vi godt stille krav om, at de i deres ledelsesrapportering eller i deres årsregnskab redegør for,

hvorvidt de påtager sig et samfundsansvar. Vi blander os ikke i, hvordan de påtager sig det, eller i, hvilke metoder de vil bruge, men de skal oplyse om det. Når det gælder de små og mellemstore virksomheder, holder vi dem uden for, men vi forsøger rent faktisk med handlingsplanen også at inspirere de små og mellemstore virksomheder og hjælpe dem til, i det omfang det er relevant, at påtage sig et samfundsansvar – og det skal jeg nok komme tilbage til.

Men jeg synes, at det er vigtigt at få fremhævet her i dag, at det at tage et samfundsansvar og det at sikre, at virksomhederne tager et samfundsansvar, er et anliggende, der ligger regeringen stærkt på sinde.

Vi mener, at det er rimeligt, at der bliver indført et oplysningskrav om samfundsansvar i årsregnskabsloven for de 1.100 største virksomheder. Og blot så det er sagt en gang for alle, så der ikke sidder nogen og tror, at det her handler om, at den lille bagerforretning pludselig skal til at oplyse om samfundsansvar, vil jeg sige, at det er sådan, at det drejer sig om de allerallerstørste virksomheder i Danmark, og det er altså de virksomheder, som ligger i det, vi kalder regnskabsklasse C og D. Og de mindste virksomheder, som vil blive omfattet af de her regler, er virksomheder med en balancesum i størrelsesordenen 143 mio. kr., ca. 286 mio. kr. i nettoomsætning og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 250. Det er altså ganske store virksomheder. Og det er vigtigt for mig at fremhæve, at det, dette lovforslag afkræver virksomhederne, alene er en redegørelse for, hvorvidt man tager et samfundsansvar, og, hvis man gør det, hvordan. Men vi har naturligvis, for vi ønsker jo ikke at pålægge erhvervslivet en masse administrative byrder, forsøgt at opbygge lovforslaget sådan, at der er metodefrihed, valgfrihed til hvordan man gør det.

Kl. 14:12

Vi har som sagt fravalgt de små og mellemstore virksomheder. Vi har også valgt at sige, at virksomhederne selv må bestemme, hvor de vil placere deres redegørelse for samfundsansvar: Det kan være i ledelsesberetningen, det kan være i en supplerende beretning til årsrapporten, eller det kan være på virksomhedens hjemmeside. Så der er faktisk mange måder, hvorpå man kan redegøre for dette. Endelig kan virksomheder, der allerede i dag udarbejder bæredygtighedsrapporter eller rapporterer til FN's Global Compact, henvise til de rapporter i deres ledelsesberetning.

Så der er faktisk rigtig mange forskellige muligheder for at gøre det her på en administrativt set meget, meget nem og enkel måde.

Jeg kommer så til de enkelte ordføreres bemærkninger, og jeg vil gerne starte med at sige til hr. Jacob Jensen, Venstres ordfører, at jeg fuldt ud deler Venstres opfattelse af, at det her bliver en konkurrencefordel for danske virksomheder. Jeg tror helt klart på, at de virksomheder, som bruger samfundsansvar forretningsdrevet til at skabe en bedre virksomhed, får en konkurrencefordel ud af det, og jeg er overbevist om, at det kan være med til at brande Danmark også på dette punkt. Jeg er i forhold til den handlingsplan, som jo ligger, og som også understøtter det her lovforslag, også sikker på, at det er noget, der vil brande Danmark i årene, der kommer.

Hr. Jens Christian Lund vil jeg gerne takke for de indledende velkomtbemærkninger til en ny minister, og så vil jeg sige til hr. Jens Christian Lund, at jeg ikke ser så pessimistisk på dansk økonomi, som Socialdemokraterne gør. Godt nok er der en finansiell krise, men et stort flertal her i Folketinget har jo vedtaget en redningspakke, der i hvert fald hjælper til med at få bragt de finansielle markeder tilbage i en god gænge igen, og det er også min klare overbevisning, at hvis vi fastholder en ansvarlig finanslov, vil den robuste og sunde økonomi, der er i Danmark – og vi ligger i absolut verdensklasse, når det gælder de økonomiske forhold – også holde i årene fremover.

Jeg vil sige til hr. Jens Christian Lund, der var meget optaget af revisorerne ansvar, at jeg godt kan forstå, at hr. Jens Christian Lund faktisk stiller det spørgsmål, som han stiller, for selvfølgelig vil vi gerne have en eller anden oplevelse af, at revisorerne så går ind og foretager en eller anden form for kontrol af, hvad det er for redegørelser, der er på samfundsansvarsområdet.

Det, regeringen har været optaget af, er, at det, når vi laver regler for revisionen, så skal være nogle regler, der er ensartede, uanset hvorledes man ønsker at redegøre for samfundsansvar; altså uanset om det kommer til at ligge i ledelsesberetningen eller det kommer til at være i årsregnskabet, skal kravene på revisionsområdet, om man så må sige, være de samme. Og det er derfor, vi lægger op til, at revisorerne skal lave det såkaldte konsistentstjek. Men jeg er selvfølgelig helt indstillet på under udvalgsbehandlingen at besvare eventuelle spørgsmål, der måtte være om det her, for jeg tror, vi er enige om, at den slags tjek, som revisorerne skal foretage,

selvfølgelig skal være ensartede, uanset hvor-
dan man redegør for det her.

Så vil jeg også sige til hr. Jens Christian Lund, at jeg blankt må erkende, at dele af efterårsferien blev brugt på den finansielle krise, så jeg har ikke i detaljer fulgt det interparlamentariske møde og de diskussioner, der måtte have været på det, men jeg besvarer selvfølgelig gerne spørgsmål og hører også meget gerne interesse-
ret på, hvad der i øvrigt er af tanker på det her område, som jeg kan forstå hr. Jens Christian Lund er optaget af. Men jeg vil gerne takke Socialdemokratiet for positiv støtte til lovforslaget.

Til fru Colette Brix, som jo på mange måder syntes, at lovforslaget er sympatisk, men altså var meget bekymret over de administrative byr-
der, vil jeg sige, at jeg synes, det er vigtigt at få understreget, at regeringen med det her lovforslag siger: Jo, vi synes faktisk, det giver god mening, at man skal informere om det samfundsansvar, man tager, hvis man er en stor virksomhed. Men det er altså alene de store virksomheder. Og jeg har ikke tænkt mig at begive mig ud på en glidebane og sige, at de mindste virksomheder i Danmark skal til at redegøre for det her, så jeg vil gerne sige til fru Colette L. Brix, så det står fuldstændig klart, at der har jeg ikke forestillet mig, at de skulle stilles over for de samme krav. Vi har i den handlingsplan, der er fremlagt, andre tanker om, hvad vi kan gøre for at inspirere de små og mellemstore virksomheder, for hvem det måtte være interessant, men vi ønsker ikke at pålægge dem nye administrative byrder.

Kl. 14:17

I forhold til de øvrige initiativer, der er, vil jeg sige til fru Colette L. Brix, at de 17,5 mio. kr., som skal bruges på at udbrede samfundsansvar generelt, er afsat i forbindelse med handlingsplanen.

Jeg vil gerne takke hr. Steen Gade fra SF for de pæne bemærkninger. Jeg tror godt, vi kan hjælpe de små og mellemstore virksomheder på en lang række punkter, og i handlingsplanen lægger vi jo op til en stribe nye tiltag med rådgivningsindsats osv., så vi også kan få flyttet de små og mellemstore virksomheder uden at pålægge dem tunge administrative byrder.

Hr. Steen Gade var lidt bekymret for, om vi ender sådan et eller andet sted uden for medaljerækken, men ikke helt i bunden, når det gælder samfundsansvaret. Jeg vil sige, at det er mit klare mål og min vision, at Danmark skal ligge i front globalt på det her område. Ud fra hvad jeg har fået oplyst om, hvad lovgivningen er i andre

lande, vil vi faktisk med det her lovforslag og i øvrigt de initiativer, der er taget i handlingsplanen, ligge meget langt foran i forhold til de lande, vi normalt sammenligner os med. Jeg medgiver, at vi ikke er de første – jeg vil ikke stå her og smykke mig med laurbær; jeg ikke fortjener – både Frankrig og Storbritannien har allerede lovgivningsmæssigt vedtaget initiativer, der minder om dem her.

Mens fru Pia Olsen Dyhr stadig væk er her, vil jeg sige, at jeg synes, det er vigtigt at få understreget, at jeg sådan set er meget enig i, at der er mange ting, vi kan gøre for at sætte den her dagsordenen. Jeg var faktisk meget glad for, at fru Pia Olsen Dyhr specifikt nævnte den standardiseringsøvelse, som vi er i gang med nu med ISO 26000, for Danmark bliver jo vært for et topmøde i 2010, der netop kommer til at handle om internationale standarder for bæredygtighed. Det er blot for at sige, at jeg sådan set er enig i den dagsorden, der hedder, at vi skal tage en lang række initiativer for at holde, om man så må sige, samfundsansvar på den politiske og på den virksomhedsrettede dagsorden.

Jeg vil sige til hr. Mike Legarth og Det Konservative Folkeparti, at jeg nu var glad for den helhjertede støtte. Det er muligt, at der var andre, der syntes, det var underholdende, at den kom så prompte, men det var jeg nu glad for.

Jeg synes også, det er vigtigt at få understreget her, at det er regeringens klare opfattelse, at når det gælder samfundsansvar, skal vi i Folketinget ikke gå ud og sige til de enkelte virksomheder, hvordan de skal påtage sig det samfundsansvar. Så langt var jeg faktisk enig med hr. Vilhelm Hansen. Det er virksomhederne meget dygtigere til at gøre selv. Det, vi tror på, er det forretningsdrevne samfundsansvar, hvor virksomheden selv siger: Hvordan gør jeg det bedst muligt? Og det er slet ikke det, vi blander os i med det her lovforslag. Det, vi blot siger, er, at man skal informere om det, for jeg tror rent faktisk, at der er rigtig mange interessenter, både aktionærer i virksomheder og forbrugerne, der kan have en interesse i at vide, hvorvidt virksomhederne påtager sig et sådant ansvar.

Jeg er også meget glad for, at hr. Mike Legarth fik præciseret, hvilken beløbsstørrelse vi egentlig taler om, når det gælder de administrative byrder, for jeg medgiver, at der er en mindre administrativ byrde, men jeg mener altså, at det er en byrde, som godt kan rummes for de 1.100 største virksomheder i Danmark.

Hr. Frank Aaen vil jeg også takke for de positive bemærkninger – også om, at hr. Frank Aaen ikke betragter mig som betonsocialist. Jeg er som hr. Frank Aaen helt overbevist om, at det er positivt, at vi siger til virksomhederne, at vi gerne vil have dem til at redegøre for det her. Jeg tror, at det kan få skabt større opmærksomhed omkring samfundsansvaret og kan give et blidt skub i den rigtige retning.

Jeg har også noteret mig hr. Frank Aaens bemærkninger, når det gælder revisorerne, og jeg har delvis svaret på hr. Jens Christian Lunds spørgsmål, men det kan vi jo tage under udvalgsbehandlingen.

Endelig vil jeg sige til hr. Villum Christensen, at jeg ikke deler hr. Villum Christensens analyse af, at det her blot er en tom gestus – jeg ved ikke, om det var helt sådan, det skulle forstås, men det mener jeg rent faktisk ikke det er. Jeg synes, at regeringens handlingsplan og dette lovforslag er med til at sætte samfundsansvar højere op på den politiske dagsorden, og det mener jeg er nødvendigt og rigtigt. Og jeg har svært ved at tro på, at Liberal Alliance med de synspunkter, Liberal Alliance normalt har på udviklingsbistand, internationalt samarbejde osv., virkelig for alvor kan have det synspunkt, at det bare er sådan noget, vi må overlade til virksomhederne selv og ikke på nogen som helst måde forholde os til. Det tror jeg simpelt hen ikke på.

Jeg vil også sige til hr. Villum Christensen, at det er forfriskende at få en person ind i Folketinget, der også holder fast i, at virksomhederne skal have nogle frihedsgrader. Det er jeg enig med hr. Villum Christensen i, men jeg synes, det er væsentligt at få sagt her, at grunden til, at vi står her i dag, er, at vi har en holdning til vores samfund, vi har nogle visioner for, hvad det er for en verden, vi gerne vil leve i. Derfor synes jeg faktisk, at det her lovforslag meget præcist får fortalt, at det her er noget, vi interesserer os for, og noget, hvor vi gerne vil give virksomhederne en klar inspiration til også at påtage sig deres del af ansvaret.

Jeg vil gerne takke for en, synes jeg, rigtig, rigtig god debat. Jeg glæder mig til udvalgsbehandlingen og latest news – hvis man må sige det fra Folketingets talerstol – seneste nyheder fra den interparlamentariske gruppe, og så håber jeg på, at der også vil være lige så stor opbakning til den handlingsplan, som vil blive ud-møntet i årene, der kommer.

Kl. 14:23

Formanden:

Tak til ministeren. Vi har det princip, at hvis vi bruger fremmedsprog, oversætter vi det selv bagefter. Man kan altså for så vidt godt sige et par ord på kinesisk, tysk, fransk eller engelsk, men så giver man lige en redegørelse til medlemmerne om, hvad det var man sagde, hvis det var på dansk. Men vi har forstået, vil jeg sige til ministeren. Tak for det. At der har været lidt rotation omkring anvendelsen af efternavne under den her debat, er altså ikke en følge af den nye navnelov; det er vel mere en følge af det engagement, vi alle sammen føler i salen for det, der bliver sagt, end om lige navne. Men det bliver nok også bedre her. Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af varemærkeloven, straffeloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed samt forskellige andre love. (Styret indsats mod piratkopiering m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 08.10.2008).

Kl. 14:23

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Jacob Jensen (V):

Lovforslaget, som vi her skal til at behandle, tager fat om et meget alvorligt problem og også et stigende problem, nemlig piratkopiering. Essensen i piratkopiering er, at man misbruger andres viden og produkter til at opnå en økonomisk gevinst ved at producere og forhandle produkter, som andre har udviklet og forsket og investeret